

302

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 listopada 1957 r.

w sprawie udzielania ulg w spłacie i umarzania składek za obowiązkowe ubezpieczenia.

Na podstawie art. 26 ust. 2 i art. 35 ust. 4 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452) i art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 28 marca 1952 r. o ubezpieczeniach państwowych (Dz. U. z 1952 r. Nr 20, poz. 130 i z 1955 r. Nr 18, poz. 108) zarządza się, co następuje:

§ 1 1. Do odraczania i rozkładania na raty oraz umarzania należności z tytułu składek za obowiązkowe ubezpieczenia, przewidziane w art. 5 ustawy z dnia 28 marca 1952 r. o ubezpieczeniach państwowych (Dz. U. z 1952 r. Nr 20, poz. 130 i z 1955 r. Nr 18, poz. 108), są uprawnieni:

1) kierownik inspektoratu powiatowego (miejskiego) Państwowego Zakładu Ubezpieczeń — do kwoty 5.000 zł,

2) kierownik dyrekcji wojewódzkiej (m. st. Warszawy i m. Łodzi) Państwowego Zakładu Ubezpieczeń — bez względu na wysokość kwoty należności.

2. Kierownicy inspektoratów powiatowych (miejskich) Państwowego Zakładu Ubezpieczeń mogą odraczać i rozkładać na raty należności z tytułu składek za obowiązkowe

ubezpieczenia na okres nie przekraczający jednego roku. Okres ten liczy się od dnia wydania decyzji o odroczeniu lub rozłożeniu na raty należności.

§ 2. 1. Kwota wymieniona w § 1 ust. 1 pkt 1 jako granica uprawnień kierowników inspektoratów powiatowych (miejskich) w zakresie odraczania, rozkładania na raty i umarzania składek obejmuje ogólną sumę należności przypadających od jednego płatnika z tytułu wszystkich rodzajów obowiązkowych ubezpieczeń oraz za wszystkie lata — z wyłączeniem odsetek lub dodatków za zwłokę.

2. Granica uprawnień wymieniona w § 1 ust. 1 pkt 1 nie może być przekraczana wskutek wydawania decyzji obejmujących każdorazowo tylko część ogólnej sumy należności.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *T. Dietrich*